

Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentset versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

► **B** EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2015/757,

29. aprill 2015,

mis käsitleb meretranspordist pärit süsinikdioksiidi heitkoguste seiret, aruandlust ja kontrolli ning millega muudetakse direktiivi 2009/16/EÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

(ELT L 123, 19.5.2015, lk 55)

Muudetud:

Euroopa Liidu Teataja

nr lehekülg kuupäev

► **M1** Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2016/2071, 22. september 2016 L 320 1 26.11.2016

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL)
2015/757,**

29. aprill 2015,

mis käsitleb meretranspordist pärit süsinikdioksiidi heitkoguste seiret, aruandlust ja kontrolli ning millega muudetakse direktiivi 2009/16/EÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas määruses sätestatakse liikmesriikide jurisdiktsiooni alla kuuluvatesse sadamatesse saabuvatelt, seal viibivatelt või sealt väljuvatelt laevadelt pärit süsinikdioksiidi (CO₂) heitkoguste ja muu asjakohase teabe täpse seire, aruandluse ja kontrolli eeskirjad eesmärgiga edendada meretranspordist pärit CO₂ heitkoguste kulutõhusat vähendamist.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse laevade suhtes, mille kogumahu-tavus on üle 5 000 seoses CO₂ heitkogustega, mis tekivad nende reisidel viimasena külastatud sadamast liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvasse külastatavasse sadamasse ja liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvast külastatavast sadamast järgmisena külastatavasse sadamasse ja nende viibimisel liikmesriigi jurisdiktsiooni all olevates külastatavates sadamates.

2. Käesolevat määrust ei kohaldata sõjalaevade, mereväe abilaevade, kalapüügi- või -töötlemislaevade, lihtsa ehitusega puidust laevade, mehaanilise jõuajamita laevade ega valitsusasutuste laevade suhtes, mida kasutatakse mittekaubanduslikel eesmärkidel.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „CO₂ heitkogus” – CO₂ eraldumine atmosfääri laevadelt;
- b) „külastatav sadam” – sadam, kus laev peatub kauba lastimiseks või lossimiseks või reisijate pealevõtmiseks või maale laskmiseks; sellest tulenevalt ei ole selleks üksnes kütuse tankimise, varude täiendamise, meeskonna vahetamise, kuivdokki mineku või laeva ja/või selle seadmete remondi eesmärgil tehtavad peatused, abi vajava või ohus oleva laeva peatused sadamas, laevadevaheline reisijate või lasti üleandmine väljaspool sadamaid, ja üksnes ebasoodsate ilmastikutingimuste eest varjumise või vajaliku otsingu- ja päästetegevuse eesmärgil tehtavad peatused sadamas;

▼B

- c) „reis” – laeva liikumine, mis algab külastatavast sadamast või lõpeb selle sadamaga ja mille eesmärk on reisijate- või lastivedu kaubanduslikul eesmärgil;
- d) „ettevõtja” – laeva omanik või mõni muu organisatsioon või isik, näiteks juht või laevapereta prahtija, kes on võtnud laevaomanikult üle vastutuse laeva käitamise eest;
- e) „kogumahutavus” – kogumahutavus, mis on arvatud Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) poolt 23. juunil 1969. aastal Londonis vastuvõetud rahvusvahelise laevade mõõtmise konventsiooni I lisas või mõnes järelkonventsioonis kehtestatud mahutavuse mõõtmise eeskirjade kohaselt;
- f) „tõendaja” – kontrolli teostav juriidiline isik, kelle riiklik akrediteerimisasutus on akrediteerinud vastavalt määrusele (EÜ) nr 765/2008 ning käesolevale määrusele;
- g) „kontrollimine” – tõendaja tegevus, millega ta hindab ettevõtja esitatud dokumentide vastavust käesolevast määrusest tulenevatele nõuetele;
- h) „nõuetele vastavuse tunnistus” – tõendaja poolt ettevõtjale antud laevapõhine dokument, mis kinnitab, et kõnealune laev vastas teatava aruandeperioodi jooksul käesoleva määruse nõuetele;
- i) „muu asjakohane teave” – laevade kütusekulu, transporditöö ja energiatõhususega seotud CO₂ heitkoguseid käsitlev teave, mis võimaldab analüüsida heitkoguste suundumusi ja hinnata laevade tulemusnäitajaid;
- j) „heitekoefitsient” – kasvuhoonegaasi keskmine heitemäär võrreldes lähtevootegevusandmetega, eeldades täielikku oksüdeerumist põlemisel ja täielikku muundumist kõigi teiste keemiliste reaktsioonide puhul;
- k) „mõõtemääramatus” – parameeter, mis on seoses sellise koguse määramistulemusega, mis iseloomustab teatud kogusele mõistlikult omistatavate väärtuste dispersiooni, kaasa arvatud nii süstemaatiliste kui ka juhuslike tegurite mõju, ja mida väljendatakse protsentides ning mis kajastab keskmise väärtuse ümbruses olevat usaldusvahemikku ja mis hõlmab 95 % saadud väärtustest, kusjuures võetakse arvesse asümmeetrilist väärtuste jaotust;
- l) „konservatiivne” – kindlaks määratud valik eeldusi, mille ülesanne on vältida aastaheite alahindamist või läbitud vahemaa või veetud kaubakoguse ülehindamist;
- m) „aruandeperiood” – üks kalendriaasta, mille jooksul tuleb CO₂ heitkoguseid jälgida ja koostada nende kohta aruanne. Kahel erineval kalendriaastal algava ja lõppeva reisi korral arvestatakse järelevalveja aruandlusandmed esimese asjaomase kalendriaasta alla;
- n) „kai ääres seisev laev” – laev, mis on kindlalt kinnitatud või ankrus liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvas sadamas lasti pealevõtmiseks või mahalaadimiseks või reisijate majutamiseks, sh ajal, mil laeva ei lastita;

▼B

- o) „jääklass” – laevale lipuriigi pädeva asutuse või selle riigi tunnustatud organisatsiooni poolt antud tähis, mis näitab, et laev on projekteeritud navigeerimiseks merejää tingimustes.

II PEATÜKK

SEIRE JA ARUANDLUS

1. JAGU

*Seire ja aruandluse põhimõtted ja meetodid**Artikkel 4***Seire ja aruandluse ühispõhimõtted**

1. Kooskõlas artiklitega 8–12 koguvad ettevõtjad kõigi neile kuuluvate laevade kohta aruandeperioodi jooksul asjakohaseid näitajaid ning esitavad sellekohase aruande. Ettevõtjad viivad kõnealuse seire ja aruandluse läbi kõikides liikmesriigi jurisdiktsiooni all olevates sadamates ning liikmesriigi jurisdiktsiooni all olevas sadamas lõppenud või sealt alanud kõikide reiside kohta.
2. Seire ja aruandlus peavad olema täielikud ning hõlmama kütuste põletamise tagajärjel nii laeva merel kui ka kai ääres viibimise ajal tekkinud CO₂ heitkoguseid. Ettevõtjad rakendavad sobivaid meetmeid, et vältida andmelünkade tekkimist aruandeperioodil.
3. Seire ja aruandlus peavad olema järjepidevad ja ajas võrreldavad. Selleks kasutavad ettevõtjad samu seiremeetodeid ja andmekogumeid, mille muudatused on tõendaja poolt hinnatud.
4. Ettevõtjad koguvad, säilitavad, koostavad, analüüsivad ja dokumenteerivad seireandmeid, sealhulgas kasutatud eeldusi, võrdlusaluseid, heitekoefitsiente ja tegevusandmeid, läbipaistval viisil, mis võimaldab tõendajal CO₂ heitkoguste leidmiseks kasutatud menetlust korrata.
5. Ettevõtjad tagavad, et CO₂ heitkoguste määramisel ei esine süstemaatilist või teadlikku ebatäpsust. Ebatäpsuste põhjused tuleb kindlaks teha ja kõrvaldada.
6. Ettevõtjad tagavad mõistlikkuse piires seire- ja aruandekohustuse alla kuuluvate CO₂ heiteandmete tervikluse.
7. Ettevõtjad püüavad edaspidises seires ja aruandluses arvestada artikli 13 lõike 3 või 4 kohaselt koostatud kontrolliaruannetes sisalduvaid soovitusi.

*Artikkel 5***CO₂ heitkoguste seiremeetodid ja muu asjakohane teave**

1. Artikli 4 lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamisel teevad ettevõtjad kõigi neile kuuluvate laevade kohta kindlaks CO₂ heitkogused vastavalt ühele I lisas esitatud meetodile ning koguvad muud asjakohast teavet vastavalt II lisas sätestatud või selle alusel vastu võetud eeskirjadele.

▼B

2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 23 vastu delegeeritud õigusakte, et muuta I lisa esitatud meetodeid ja II lisa sätestatud eeskirju, et võtta arvesse asjakohaseid rahvusvahelisi eeskirju ning rahvusvahelisi ja Euroopa standardeid. Komisjonil on samuti õigus võtta kooskõlas artikliga 23 vastu delegeeritud õigusakte I ja II lisa muutmiseks, et täpsustada nendes sätestatud seiremeetodite elemente, võttes arvesse tehnoloogia ja teaduse arengut.

*2. JAGU****Seirekava****Artikkel 6***Seirekava sisu ja esitamine**

1. Ettevõtjad esitavad 31. augustiks 2017 tõendajatele seirekava kõigi neile kuuluvate laevade kohta, milles on märgitud CO₂ heitkoguste ja muude asjakohaste andmete seireks ja aruandluseks valitud meetod.

2. Olenemata lõikest 1 esitab ettevõtja laevade kohta, mis kuuluvad käesoleva määruse kohaldamisalasse esimest korda pärast 31. augustit 2017, tõendajale seirekava ilma liigse viivitusega ja mitte hiljem kui kaks kuud pärast seda, kui iga laev on külastanud esimest liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvat sadamat.

3. Seirekava koosneb asjaomasel laeval kasutatavat seiremeetodit kajastatavast täielikust ja läbipaistvast dokumentatsioonist ning sisaldab vähemalt järgmisi üksikasju:

- a) laeva identifitseerimisandmed ja liik, sealhulgas selle nimi, identifitseerimisnumber IMO juures, registreerimis- või kodusadam ning laevaomaniku nimi;
- b) ettevõtja nimi ning kontaktisiku aadress, telefon ja e-posti aadress;
- c) laeva pardal olevate järgmiste CO₂ heiteallikate kirjeldus: peajõuseade, abijõuseade, gaasiturbiin, katlad ja inertgaasi generaator, ning kasutatud kütuseliigid;
- d) aruandeperioodil CO₂ heiteallikate loendi uuendamise seonduvate menetluste, süsteemide ja vastutusosalade kirjeldus;
- e) reise loendi täielikkuse seireks kasutatud menetluste kirjeldus;
- f) laeva kütusekulu jälgimiseks kasutatud menetluste kirjeldus, sealhulgas:
 - i) I lisa sätestatud meetodite seast valitud meetod iga CO₂ heiteallika kütusekulu arvutamiseks, sealhulgas vajaduse korral kasutatud mõõteseadmete kirjeldus;
 - ii) pardale võetud ja paakides oleva kütuse koguse mõõtmiseks kasutatud menetlused, kasutatud mõõteseadmete kirjeldus ning vajaduse korral meetodid mõõtmisega seotud teabe registreerimiseks, otsimiseks, edastamiseks ja säilitamiseks;

▼B

- iii) tiheduse määramiseks valitud meetod (kui see on kohaldatav);
- iv) menetlus, millega tagatakse, et kütusemõõtmiste summaarne mõõtemääramatus on kooskõlas käesoleva määruse nõuetega, viidates võimaluse korral riikide seadustele, kliendilepingute sätetele või kütusetarnijate täpsusstandarditele;
- g) iga kütuseliigi puhul kasutatav heitekoefitsient või alternatiivkütuste puhul kasutatavad heitekoefitsiendi määramise meetodid, sealhulgas proovivõtu- ja analüüsimeetodid ja kasutatavad laborid ja, kui laborid on akrediteeritud, kõnealuste laborite akrediteering vastavalt standardile ISO 17025;
- h) iga reisi tegevusandmete määramiseks kasutatavate menetluste kirjeldus, sealhulgas:
 - i) läbitud vahemaa määramiseks ja registreerimiseks kasutatud meetodid, vastutusosalad ja andmeallikad;
 - ii) veetud lasti või reisijate arvu määramiseks ja registreerimiseks kasutatud meetodid, vastutusosalad, valemid ja andmeallikad;
 - iii) lähte- ja sihtsadama vahel merel veedetud aja määramiseks ja registreerimiseks kasutatud meetodid, vastutusosalad, valemid ja andmeallikad;
- i) andmelünkade täitmiseks kasutatavate asendusandmete määramise meetodi kirjeldus;
- j) läbivaatusdokument, milles jäädvustatakse kõik läbivaatuse üksikasjad.

4. Seirekava võib sisaldada ka teavet laeva jääklassi kohta ja/või jääoludes navigeerimise korral läbitud vahemaa ja aja määramiseks ja registreerimiseks kasutatud meetodite, vastutusosalade, valemite ja andmeallikate kohta.

5. Ettevõtjad kasutavad standardseid seirekavavorme. Kõnealused vormid, sealhulgas tehnilised eeskirjad nende ühetaoliseks kohaldamiseks, määratakse kindlaks komisjoni poolt rakendusaktidega. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 24 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 7

Seirekava muutmine

1. Ettevõtjad kontrollivad regulaarselt, ja vähemalt kord aastas, kas laeva seirekava vastab laeva liigi ja talitluse eripäradele ning kas seiremeetodid on võimalik täiustada.

2. Ettevõtja muudab seirekava järgnevatel juhtudel:

▼B

- a) ettevõtja vahetumine;
 - b) seirekavaga veel hõlmamata uute CO₂ heiteallikate või uut liiki kütuste kasutamise tõttu tekkivad uued heitkogused;
 - c) andmete kättesaadavuse muutumine uut tüüpi mõõteseadmete, uute proovivõtu- või analüüsimeetodite tõttu või muudel põhjustel, mis võib mõjutada täpsust CO₂ heitkoguste määramisel;
 - d) kasutatud seiremeetodiga saadud andmed osutuvad valeks;
 - e) tehakse kindlaks, et seirekava mõni osa ei vasta käesoleva määruse nõuetele ning ettevõtja peab kava läbi vaatama kooskõlas artikli 13 lõikega 1.
3. Ettevõtjad teatavad tõendajatele liigse viivitusega kõigist seirekava muutmise ettepanekutest.
4. Tõendaja hindab artikli 13 lõike 1 kohaselt seirekava muutmist käesoleva artikli lõike 2 punktide b, c ja d alusel. Pärast hindamist teatab tõendaja ettevõtjale, kas kõnealused muudatused vastavad nõuetele.

*3. JAGU**CO₂ heitkoguste ja muu olulise teabe seire**Artikkel 8***Tegevuse seire aruandeperioodil**

Alates 1. jaanuarist 2018 mõõdavad ettevõtjad vastavalt artikli 13 lõikele 1 hinnatud seirekava alusel iga laeva CO₂ heitkoguseid üksikreiside ja aasta lõikes, kasutades I lisa B osas sätestatud CO₂ heitkoguste kindlaksmääramise meetodite hulgast valitud sobivat meetodit ning arvutades heitkogused vastavalt I lisa A osale.

*Artikkel 9***Seire üksikreiside lõikes**

1. Ettevõtjad koguvad artikli 13 lõike 1 kohaselt hinnatud seirekava alusel iga liikmesriigi jurisdiktsiooni all olevasse sadamasse saabuva või sealt väljuva laeva ja sellesse sadamasse saabuva või sealt väljuva iga reisi kohta vastavalt I lisa A osale ja II lisa A osale järgmisi näitajaid:
- a) lähtesadam ja sihtsadam koos väljumise ja saabumise kuupäeva ja kellaajaga;
 - b) iga liiki kütuse summaarne tarbitud kogus ja heitekoefitsient;
 - c) CO₂ heitkogus;
 - d) läbitud vahemaa;
 - e) merel viibitud aeg;
 - f) veetud last;
 - g) transporditöö maht.

▼B

Kui see on kohaldatav, võivad ettevõtjad samuti koguda teavet laeva jääklassi ja jääs navigeerimise kohta.

2. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 ja ilma et see piiraks artikli 10 kohaldamist, on ettevõtja vabastatud kohustusest koguda käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teavet konkreetse laeva iga reisi kohta, kui:

- a) kõik aruandeperioodi jooksul toimunud laeva reisirid algasid liikmesriigi jurisdiktsiooni all olevast sadamast või lõppesid seal ja
- b) laev teeb aruandeperioodi jooksul sõiduplaani kohaselt üle 300 reisi.

*Artikkel 10***Seire aasta lõikes**

Ettevõtjad koguvad artikli 13 lõike 1 kohaselt hinnatud seirekava alusel iga laeva ning iga kalendriaasta kohta vastavalt I lisa A osale ja II lisa B osale järgmisi näitajaid:

- a) iga liiki kütuse summaarne tarbitud kogus ja heitekoefitsient;
- b) käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluv summaarne CO₂ heitkogus;
- c) liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvate sadamate vahel toimunud kõigi reiside summaarne CO₂ heitkogus;
- d) liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvatest sadamatest alanud kõigi reiside summaarne CO₂ heitkogus;
- e) liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvates sadamates lõppenud kõigi reiside summaarne CO₂ heitkogus;
- f) liikmesriikide jurisdiktsiooni alla kuuluvates sadamates kai ääres viibimisel tekkinud CO₂ heitkogus;
- g) läbitud vahemaa kokku;
- h) merel viibitud aeg kokku;
- i) transporditöö maht kokku;
- j) keskmine energiatõhusus.

Kui see on kohaldatav, võivad ettevõtjad samuti koguda teavet laeva jääklassi ja jääs navigeerimise kohta.

Ettevõtjad võivad koguda ka tarbitud kütuse ja CO₂ heitkogustega seotud teavet, mis erineb seirekavas kindlaks määratud muude kriteeriumite alusel.

*4. JAGU***Aruandlus***Artikkel 11***Heitearuande sisu**

1. Alates 2019. aastast esitavad ettevõtjad iga aasta 30. aprilliks komisjonile ja asjaomase lipuriigi ametiasutustele aruande kõigi nende vastutusel olevate laevade kogu aruandeperioodi CO₂ heitkoguste ja

▼B

muu asjakohase teabe kohta; tõendaja peab olema aruannet kontrollinud ja selle rahuldavaks tunnistanud vastavalt artiklile 13.

2. Ettevõtja vahetumise korral peab uus ettevõtja tagama, et kõik tema vastutusel olevad laevad vastavad käesoleva määruse nõuetele kogu selle aruandeperioodi vältel, mille ajal vastutus asjaomase laeva eest temale üle läheb.

3. Ettevõtjad esitavad heitearuandes järgmise teabe:

a) laeva ja ettevõtja identifitseerimisandmed, sealhulgas:

- i) laeva nimi;
- ii) IMO identifitseerimisnumber;
- iii) registreerimis- või kodusadam;
- iv) laeva jääklass, kui see sisaldub seirekavas;
- v) laeva tehniline tõhusus (energiatõhususe indeks (EEDI) või vajaduse korral näitaja hinnanguline väärtus (EIV) vastavalt IMO resolutsioonile MEPC.215 (63));
- vi) laevaomaniku nimi;
- vii) laevaomaniku aadress ja peamine tegevuskoht;
- viii) ettevõtja nimi (kui ei ole laevaomanik);
- ix) ettevõtja aadress (kui ei ole laevaomanik) ja peamine tegevuskoht;
- x) kontaktisiku aadress, telefon ja e-posti aadress;

b) heitearuannet hinnanud tõendaja identifitseerimisandmed;

c) teave kasutatud seiremeetodi ja sellega seotud mõõtemääramatuse kohta;

d) artikli 10 kohaselt kogutud aastased seirenäitajad.

*Artikkel 12***Heitearuande vorm**

1. Heitearuanne esitatakse automaatsüsteemide ja andmevahetusvormingute, sealhulgas elektrooniliste vormide abil.

2. Komisjon kehtestab rakendusaktidega andmevahetusvormingute, sealhulgas elektrooniliste vormide koostamise tehnilised eeskirjad. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu koosõlas artikli 24 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

III PEATÜKK

KONTROLL JA AKREDITEERIMINE

*Artikkel 13***Kontrollitegevuse ulatus ja kontrolliaruanne**

1. Tõendaja hindab seirekava vastavust artiklites 6 ja 7 sätestatud nõuetele. Kui tõendaja hinnangus tuvastatakse mittevastavusi kõnealustele nõuetele, vaatab asjaomane ettevõtja seirekava vastavalt läbi ja esitab läbivaadatud kava tõendajale lõplikuks hindamiseks enne aruandeperioodi algust. Ettevõtja lepib tõendajaga kokku vajaliku aja kõnealuste muudatuste tegemiseks. Kõnealune aeg ei ole mitte mingil juhul hilisem aruandeperioodi algusest.

2. Tõendaja hindab heitearuande vastavust artiklites 8–12 ning I ja II lisas sätestatud nõuetele.

Eelkõige hindab tõendaja, kas CO₂ heitearuandes esitatud heitkogused ja muu asjakohane teave on kindlaks määratud vastavalt artiklitele 8, 9 ja 10 ning seirekavale.

3. Kui tõendaja järeltab kontrollihinnangus piisava kindlusega, et heitearuanne ei sisalda olulist väärkajastamist, väljastab tõendaja kontrolliaruande, milles tõendatakse heitearuanne rahuldavaks. Kontrolliaruandes kirjeldatakse kõiki tõendaja tehtud tööga seotud üksikasju.

4. Kui kontrollihinnangus järeldatakse, et heitearuanne sisaldab väärkajastamist või käesoleva määruse nõuetele mittevastavusi, teavitab tõendaja aegsasti ettevõtjat oma tähelepanekutest. Sellisel juhul kõrvaldab ettevõtja kõik väärkajastamised või mittevastavused, et võimaldada kontrolli lõpetamist õigel ajal, ning esitab tõendajale läbivaadatud heitearuande ja muu teabe, mis oli vajalik kõigi tuvastatud mittevastavuste kõrvaldamiseks. Tõendaja märgib oma kontrolliaruandes, kas ettevõtja on kontrollihinnangus tuvastatud väärkajastamised või mittevastavused kõrvaldanud. Kui tuvastatud väärkajastamised või mittevastavused ei ole kõrvaldatud ning need eraldi või kombineeritult viivad oluliste väärkajastamiseni, väljastab tõendaja kontrolliaruande, milles teatatakse, et heitearuanne ei vasta käesolevale määrusele.

*Artikkel 14***Tõendajate üldised kohustused ja tööpõhimõtted**

1. Tõendaja on ettevõtjast või laevaoperaatorist sõltumatu ning teeb käesoleva määruse kohaselt nõutavaid toiminguid avalikust huvist lähtudes. Seetõttu ei tohi tõendaja ega sama juriidilise isiku ükski muu allüksus olla ettevõtja ega laevaoperaator, laevandusettevõtte omanik ega nende omandis ning tõendajal ei tohi olla ettevõtjaga suhteid, mis võivad mõjutada tema sõltumatust ja erapooletust.

▼B

2. Heitearuande ning ettevõtja kasutatud seiremeetodite kontrollimisel hindab tõendaja seiresüsteemide ja esitatud andmete ning CO₂ heitkogustega seotud teabe kindlust, usaldusväärsust ja täpsust, pöörates eelkõige tähelepanu järgmisele:

- a) kütusekulu omistamine reisidele;
- b) esitatud kütusekulu andmed ning sellega seotud mõõtmised ja arvutused;
- c) heitekoefitsientide valik ja kasutamine;
- d) summaarse CO₂ heitkoguse määramiseks kasutatud arvutused;
- e) energiatõhususe määramiseks kasutatud arvutused.

3. Tõendaja võtab artikli 12 kohaselt esitatud heitearuanded kontrollimisele üksnes juhul, kui usaldusväärsete andmete ja teabe põhjal on võimalik CO₂ heitkogused piisava kindlusega kindlaks määrata ning täidetud on järgmised nõuded:

- a) esitatud andmed on kooskõlas laeva jälgimisandmetel ja omadustel (näiteks paigaldatud jõuseadme võimsus) põhinevate hinnanguliste andmetega;
- b) esitatud andmed ei sisalda vasturääkivusi, eriti kui aastas igale laevale ostetud kütuse kogust võrreldakse reisidel kulunud summaarse kütusekogusega;
- c) andmed on kogutud vastavalt kohaldatavatele eeskirjadele ning
- d) asjaomased laevadokumendid on täielikud ja järjepidevad.

*Artikkel 15***Kontrollimenetlused**

1. Tõendaja teeb kindlaks seire ja aruandlusega seotud võimalikud riskid, võrreldes aruandes esitatud CO₂ heitkoguseid laeva jälgimisandmetel ja omadustel, näiteks paigaldatud jõuseadme võimsusel, põhinevate hinnanguliste andmetega. Oluliste kõrvalekallete leidmise korral teeb tõendaja täiendavaid analüüse.

2. Tõendaja teeb kindlaks arvutusetappidega seotud võimalikud riskid, vaadates läbi kõik kasutatud andmeallikad ja meetodid.

3. Tõendaja võtab arvesse kõiki tõhusaid riskikontrollimeetodeid, mida ettevõtja on rakendanud kasutatud seiremeetodite täpsusega seotud mõõtemääramatuse vähendamiseks.

4. Ettevõtja annab tõendajale lisateavet, mis võimaldab viimasel kontrolli teostada. Tõendaja võib kontrolli käigus teha kohapealseid kontrollkäike, et teha kindlaks esitatud andmete ja teabe usaldusväärsus.

5. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 23 vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada käesolevas määruses osutatud kontrollitegevuse eeskirju. Nende õigusaktide vastuvõtmisel võtab komisjon

▼B

arvesse III lisa A osas sätestatud elemente. Nimetatud delegeeritud õigusaktides täpsustatud eeskirjad põhinevad artiklis 14 sätestatud kontrollipõhimõtetel ning asjaomastel rahvusvaheliselt heaks kiidetud standarditel.

*Artikkel 16***Tõendajate akrediteerimine**

1. Tõendajatele, kes hindavad seirekavasid ja heitearuandeid ning väljastavad käesolevas määruses osutatud kontrolliaruandeid ja nõuetele vastavuse dokumente, annavad käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluva tegevuse jaoks akrediteeringu riiklik akrediteerimisasutus vastavalt määrusele (EÜ) nr 765/2008.

2. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud erisätteid tõendajate akrediteerimise kohta, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 765/2008 asjaomaseid sätteid.

3. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 23 vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada tõendajate akrediteerimise meetodeid. Nende õigusaktide vastuvõtmisel võtab komisjon arvesse III lisa B osas sätestatud elemente. Nimetatud delegeeritud õigusaktides täpsustatud meetodid põhinevad artiklis 14 sätestatud kontrollipõhimõtetel ning asjaomastel rahvusvaheliselt heaks kiidetud standarditel.

IV PEATÜKK

NÕUETELE VASTAVUS JA TEABE AVALDAMINE*Artikkel 17***Nõuetele vastavuse tunnistus**

1. Kui heitearuanne vastab artiklite 11–15 ning I ja II lisa nõuetele, väljastab tõendaja kontrolliaruande põhjal asjaomase laeva kohta nõuetele vastavuse tunnistuse.

2. Nõuetele vastavuse tunnistus sisaldab järgmisi andmeid:

- a) laeva identifitseerimisandmed (nimi, IMO identifitseerimisnumber ja registreerimis- või kodusadam);
- b) laevaomaniku nimi, aadress ning peamine tegevuskoht;
- c) tõendaja identifitseerimisandmed;
- d) tunnistuse väljastamise kuupäev, selle kehtivusaeg ja käsitletud aruandeperiood.

3. Nõuetele vastavuse tunnistused kehtivad 18 kuu jooksul alates aruandeperioodi lõpust.

4. Tõendaja teatab komisjonile ja lipuriigi ametiasutusele viivitamatult nõuetele vastavuse väljastamisest. Tõendaja edastab automaatsüsteemide ning andmevahetusvormingute, sealhulgas elektrooniliste vormide abil lõikes 2 osutatud andmed.

5. Komisjon kehtestab rakendusaktidega andmevahetusvormingute, sealhulgas elektrooniliste vormide koostamise tehnilised eeskirjad. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 24 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

*Artikkel 18***Kohustus hoida pardal kehtivat nõuetele vastavuse tunnistust**

Alates aruandeperioodile järgneva aasta 30. juunist peab liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvasse sadamasse saabuvate, seal viibivate või sealt väljuvate, kõnealusel aruandeperioodil reise teinud laevade pardal olema kehtiv nõuetele vastavuse tunnistus.

*Artikkel 19***Seire- ja aruandlusnõuete täitmine ja kontrollid**

1. Artikli 21 lõike 1 kohaselt avaldatud teabe põhjal võtab iga liikmesriik kõik vajalikud meetmed tagamaks, et tema lipu all sõitvad laevad täidavad artiklites 8–12 sätestatud seire- ja aruandlusnõudeid. Liikmesriigid peavad asjaolu, et kooskõlas artikli 17 lõikega 4 on asjaomasele laevale väljastatud nõuetele vastavuse tunnistus, tõendiks sellistele nõuetele vastavuse kohta.

2. Iga liikmesriik tagab, et tema jurisdiktsiooni all olevas sadamas viibiva laeva mis tahes kontrollimine vastavalt direktiivile 2009/16/EÜ hõlmab kehtiva nõuetele vastavuse tunnistuse olemasolu kontrolli laeva pardal.

3. Kõigi selliste laevade suhtes, mille kohta ei ole artikli 21 lõike 2 punktides i ja j osutatud teave kättesaadav liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvasse sadamasse sisenemisel, võib asjaomane liikmesriik kontrollida kehtiva nõuetele vastavuse tunnistuse olemasolu laeva pardal.

*Artikkel 20***Karistused, teabevahetus ja väljasaatmiskorraldus**

1. Liikmesriigid kehtestavad artiklites 8–12 sätestatud seire- ja aruandluskohustuste täitmata jätmise korral kohaldatava karistuste süsteemi ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada kõnealuste karistuste kohaldamine. Kehtestatud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid edastavad kõnealused sätted komisjonile 1. juuliks 2017 ning teavitavad komisjoni viivitamatult nende edasisest muutmisest.

2. Liikmesriigid korraldavad seire- ja aruandluskohustuste täitmise tagamise või vajaduse korral karistusmenetluse eest vastutavate riiklike ametiasutuste vahel tõhusa teabevahetuse ja koostöö. Liikmesriigi karistusmenetlusest konkreetse laeva vastu teatatakse komisjonile, Euroopa Meresõiduohutuse Ametile (EMSA), teistele liikmesriikidele ja asjaomasele lipuriigile.

3. Laevade puhul, mis ei ole täitnud seire- ja aruandlusnõudeid kahe või enama järjestikuse aruandeperioodi jooksul, ja kui nõuete täitmist ei suudeta tagada muude täitemeetmetega, võib sisenemise sadama liikmesriigi pädev asutus väljastada väljasaatmiskorralduse, millest teatatakse komisjonile, EMSA-le, teistele liikmesriikidele ja asjaomasele lipuriigile. Kõnealuse väljasaatmiskorralduse väljastamise järel ei luba

▼B

ükski liikmesriik asjaomast laeva oma sadamatesse enne, kui ettevõtja on täitnud oma seire- ja aruandluskohustused vastavalt artiklitele 11 ja 18. Kõnealuste kohustuste täitmist kinnitab väljasaatmiskorralduse väljastanud pädevale riiklikule asutusele kehtiva nõuetele vastavuse tunnistuse esitamine. Käesolev lõige ei piira merehädas olevate laevade suhtes rakendatavate rahvusvaheliste merenduseeskirjade kohaldamist.

4. Laeva omanikul või operaatoril või tema esindajal liikmesriigis on seoses väljasaatmiskorraldusega õigus tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus, ning teda teavitab sellest sisenemise sadama liikmesriigi pädevasutus. Selleks sätestavad liikmesriigid asjakohase korra ja tagavad selle toimimise.

5. Liikmesriik, millel ei ole meresadamaid oma territooriumil ja mis on oma riikliku laevaregistri sulgenud või millel ei ole oma lipu all sõitvaid ja käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvaid laevu ning kui tema lipu all ei sõida ühtegi sellist laeva, võib teha erandi käesoleva artikli sätetest. Liikmesriik, mis kavatseb kõnealust erandit kasutada, teatab sellest komisjonile hiljemalt 1. juulil 2015. Komisjonile teatatakse ka hilisematest muudatustest.

*Artikkel 21***Teabe avaldamine ja komisjoni aruanne**

1. Komisjon teeb iga aasta 30. juuniks avalikkusele kättesaadavaks artikli 11 kohaselt aruannetes esitatud teabe CO₂ heitkoguste kohta ning käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud teabe.

2. Komisjoni poolt avalikkusele kättesaadavaks tehtav teave hõlmab järgmist:

- a) laeva identifitseerimisandmed (nimi, IMO identifitseerimisnumber ja registreerimis- või kodusadam);
- b) laeva tehnilise tõhususe indeks (EEDI või vajaduse korral EIV);
- c) aastane CO₂ heitkogus;
- d) reise jooksul tekkinud summaarne aastane kütusekulu;
- e) reise jooksul tekkinud keskmine aastane kütusekulu ja CO₂ heitkogus läbitud vahemaa kohta;
- f) reise jooksul tekkinud keskmine aastane kütusekulu ja CO₂ heitkogus läbitud vahemaa ja veetud lasti kohta;
- g) reise raames aasta jooksul merel veedetud summaarne aeg;
- h) kasutatud seiremeetod;
- i) nõuetele vastavuse tunnistuse väljastamise ja aegumise kuupäev;
- j) heitearuannet hinnanud tõendaja identifitseerimisandmed;
- k) muu artikli 10 kohaselt vabatahtlikult kogutud ja esitatud teave.

▼B

3. Kui lõike 2 kohaste, CO₂ heitkogusega mitteseotud koondandmete kategooria avaldamine kahjustaks erakorraliselt eriliste asjaolude tõttu õigustatud majandushuvidena kaitset väärivaid kaubanduslikke huve, mille puhul puudub ülekaalukas üldsuse huvi teabe avaldamise suhtes vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1367/2006, ⁽¹⁾ rakendatakse ettevõtja taotlusel asjaomaste konkreetsete andmete erinevat koondamise taset, et kaitsta nimetatud huvisid. Kui andmete erineva koondamise taseme rakendamine ei ole võimalik, siis komisjon ei tee andmeid avalikkusele kättesaadavaks.

4. Komisjon avaldab iga-aastase aruande meretranspordist pärit CO₂ heitkoguse ja muu asjakohase teabe kohta, sealhulgas selgitustega koondtulemused, mille eesmärk on teavitada üldsust ja võimaldada hinnata meretranspordi CO₂ heitkoguseid ja energiatõhusust laevade suuruse ja tüübi, tegevuse või mis tahes muu asjakohaseks peetava kategooria suhtes.

5. Komisjon hindab iga kahe aasta tagant meretranspordi sektori üldmõju ülemaailmsele kliimale, tuginedes sealhulgas muudele kui CO₂ heitkogustele ja mõjule.

6. Oma volituste raames aitab EMSA komisjoni käesoleva artikli ja käesoleva määruse artiklite 12 ja 17 nõuete täitmiseks tehtavas töös vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1406/2002 ⁽²⁾.

V PEATÜKK

RAHVUSVAHELINE KOOSTÖÖ*Artikkel 22***Rahvusvaheline koostöö**

1. Komisjon teavitab Rahvusvahelist Mereorganisatsiooni ja muid asjaomased rahvusvahelisi organisatsioone korrapäraselt käesoleva määruse rakendamisest, ilma et see mõjutaks aluslepingutes sätestatud pädevusjaotust või otsustamismenetlusi.

2. Komisjon ja, kui see on asjakohane, liikmesriigid vahetavad kolmandate riikidega tehnilist teavet, eriti seiremeetodite arendamise, aruandluse korraldamise ja heitearuannete kontrollimisega seotud teavet.

3. Kui saavutatakse rahvusvaheline kokkulepe kasvuhoonegaaside heitkoguste seire, aruandluse ja kontrolli ülemaailmse süsteemi suhtes või kokkulepe võtta ülemaailmseid meetmeid meretranspordist pärit kasvuhoonegaaside heite vähendamiseks, vaatab komisjon käesoleva määruse läbi ning teeb vajaduse korral ettepanekud selle muutmiseks, et tagada kooskõla asjaomase rahvusvahelise kokkuleppega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT L 264, 25.9.2006, lk 13).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1406/2002, millega luuakse Euroopa Meresõiduohutuse Amet (EÜT L 208, 5.8.2002, lk 1).

VI PEATÜKK

DELEGEERITUD VOLITUSED JA RAKENDAMISVOLITUSED NING LÖPPSÄTTED

Artikkel 23

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel. On eriti oluline, et enne nende delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist järgiks komisjon oma tavapärasest praktikast ja viiks läbi konsultatsioonid ekspertidega, sealhulgas liikmesriikide ekspertidega.

2. Artikli 5 lõikes 2, artikli 15 lõikes 5 ja artikli 16 lõikes 3 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 1. juulist 2015. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 5 lõikes 2, artikli 15 lõikes 5 ja artikli 16 lõikes 3 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 5 lõike 2, artikli 15 lõike 5 ja artikli 16 lõike 3 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 24

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 525/2013⁽¹⁾ artikli 26 alusel. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määrus (EL) nr 525/2013 kasvuhoonegaaside heite seire- ja aruandlusmehhanismi ning kliimamuutusi käsitleva muu olulise siseriikliku ja liidu teabe esitamise kohta ning otsuse nr 280/2004/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 165, 18.6.2013, lk 13).

▼B

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5. Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

*Artikkel 25***Direktiivi 2009/16/EÜ muutmine**

Direktiivi 2009/16/EÜ IV lisas esitatud loetelusse lisatakse järgmine punkt:

„50. Nõuetele vastavuse tunnistus, mis on välja antud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrusega (EL) 2015/757, milles käsitletakse meretranspordist pärit süsinikdioksiidi heitkoguste seiret, aruandlust ja kontrolli ning millega muudetakse direktiivi 2009/16/EÜ (*).

(*) ELT L 123, 19.5.2015, lk 55”.

*Artikkel 26***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub 1. juulil 2015.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B*I LISA***CO₂ heitkoguste seiremeetodid****▼M1****A. CO₂ HEITKOGUSTE ARVUTAMINE (ARTIKKEL 9)**

Ettevõtjad kasutavad CO₂ heitkoguste arvutamiseks järgmist valemit:

kütusekulu × heitekoefitsient

Kütusekulu sisaldab peajõuseadmes, abijõuseadmes, gaasiturbiinides, kateldes ja inertgaasi generaatorites kasutatud kütuse kogust.

Sadamates kai ääres viibimisel tekkinud kütusekulu arvutatakse eraldi.

Pardal kasutatavate kütuste puhul kohaldatakse järgmisi heitekoefitsientide vaikeväärtusi:

Kütuseliik	Võrdlusalus	Heitekoefitsient (t-CO ₂ /t-kütus)
1. Diislikütus/gaasiõli	ISO 8217 DMX kvaliteediklassid DMB kvaliteediklassi kaudu	3,206
2. Kerge kütteõli	ISO 8217 RMA kvaliteediklassid RMD kvaliteediklassi kaudu	3,151
3. Raske kütteõli	ISO 8217 RME kvaliteediklassid RMK kvaliteediklassi kaudu	3,114
4. Veeldatud naftagaas (LPG)	Propan	3,000
	Butaan	3,030
5. Veeldatud maagaas (LNG)		2,750
6. Metanool		1,375
7. Etanool		1,913

Biokütuste, alternatiivsete mittefossiilsete kütuste ja muude kütuste suhtes, mille jaoks ei ole vaikeväärtusi määratud, kohaldatakse sobivaid heitekoefitsiente.

▼B**B. CO₂ HEITKOGUSTE KINDLAKSMÄÄRAMISE MEETODID**

Ettevõtja määrab seirekavas kindlaks, millist seiremeetodit kasutatakse iga tema vastutusel oleva laeva puhul kütusekulu arvutamiseks, ning tagab pärast meetodi valiku tegemist asjaomase meetodi järjepideva kohaldamise.

Kasutada tuleb iga reisi tegelikku kütusekulu, mis arvutatakse ühe järgmise meetodi abil:

- kütusemahuti saatelehed ja kütusepaakide regulaarne inventuur;
- punkri kütusepaagi seire pardal;
- asjaomaste põlemisprotsesside voolumõõturid;
- CO₂ heitkoguste otsene mõõtmine.

Nimetatud meetodite mis tahes kombinatsiooni võib pärast töendaja poolt hindamist kasutada juhul, kui sellega suurendatakse mõõtmise üldist täpsust.

1. Meetod A: kütusemahuti saatelehed ja kütusepaakide regulaarne inventuur

See meetod põhineb kütusemahuti saatelehele märgitud kütuse kogusel ja liigil ning seda täiendavad paaginäitude põhjal tehtavad kütusepaakide regulaarsed inventuurid. Perioodi jooksul kulunud kütuse arvutamiseks liidetakse

▼B

perioodi alguses paakides olnud kütuse kogusele perioodi jooksul tangitud kütus ning lahutatakse perioodi lõpus paakides olev kütusekogus ja vahepeal välja pumbatud kütus.

Üks periood tähendab kahe sadamakülastuse vahelist aega või sadamas viibimise aega. Perioodi jooksul kasutatud kütuse kohta tuleb märkida kütuse liik ja väävlisisaldus.

Kõnealust meetodit ei ole lubatud kasutada juhul, kui laeva pardal ei ole kütusemahuti saatelehti, ning eriti juhul, kui laeva lasti kasutatakse ka kütuse, näiteks veeldatud maagaasi aurustamise korral.

Vastavalt rahvusvahelise laevade põhjustatava merereostuse vältimise konventsiooni (MARPOL) VI lisale on kütusemahuti saatelehti kohustuslik säilitada pardal kolme aasta jooksul alates punkrikütuse tarnimisest ning need peavad olema nõudmisel kohe esitatavad. Kütusepaakide regulaarne inventuur viiakse läbi paaginäitude põhjal. Selleks kasutatakse iga kütusepaagi kohta peetavaid tabeleid, kuhu märgitakse näidu võtmise ajal paagis oleva kütuse kogus. Seirekavas tuleb täpsustada ka kütusemahuti saatelehtedega seotud mõõtemääramatus. Kütusepaagi näitude võtmiseks kasutatakse sobivaid meetodeid, näiteks automaatsüsteeme, peilimist ja loodmöödulinte. Seirekavas tuleb esitada paagi peilimiseks kasutatav meetod ja sellega seotud mõõtemääramatus.

Kui pardale võetud või paakidesse jäänud kütuse koguse määramiseks kasutatakse liitrites väljendatud mahuühikuid, peab ettevõtja teisendama need massiühikuteks, kasutades tegeliku tiheduse väärtusi. Ettevõtja peab tegeliku tiheduse kindlaksmääramiseks kasutama ühte järgmistest võimalustest:

a) pardal olevad mõõtmisüsteemid;

▼M1

b) pardale võtmise ajal kütusetarnija mõõdetud ning kütusearvele või kütusemahuti saatelehele märgitud tihedus;

c) võimaluse korral akrediteeritud kütusekatselaboris läbiviidud katseanalüüsi käigus mõõdetud tihedus.

▼B

Tegelik tihedus väljendatakse kilogrammides liitri kohta ning määratakse kindlaks vastava mõõtmise puhul kasutatava temperatuuri juures. Tegeliku tiheduse väärtuste puudumise korral kasutatakse pärast tõendaja poolt hindamist vastava kütuseliigi standardset tihedustegurit.

2. Meetod B: punkri kütusepaagi seire pardal

See meetod põhineb kõigi pardal olevate kütusepaakide näitudel. Paaginäite tuleb võtta kõigil laeva merel viibimise päevadel ning iga kord pärast kütuse sisse või välja pumpamist.

Kahe paaginäidu kumulatiivne vahe näitab perioodi jooksul kulunud kütuse kogust.

Üks periood on kahe sadamakülastuse vaheline aeg või sadamas viibimise aeg. Perioodi jooksul kasutatud kütuse kohta tuleb märkida kütuse liik ja väävlisisaldus.

Kütusepaagi näitude võtmiseks kasutatakse sobivaid meetodeid, näiteks automaatsüsteeme, peilimist ja loodmöödulinte. Seirekavas tuleb esitada paagi peilimiseks kasutatav meetod ja sellega seotud mõõtemääramatus.

Kui pardale võetud või paakidesse jäänud kütuse koguse määramiseks kasutatakse liitrites väljendatud mahuühikuid, peab ettevõtja teisendama need massiühikuteks, kasutades tegeliku tiheduse väärtusi. Ettevõtja peab tegeliku tiheduse kindlaksmääramiseks kasutama ühte järgmistest võimalustest:

a) pardal olevad mõõtmisüsteemid;

b) pardale võtmise ajal kütusetarnija mõõdetud ning kütusearvele või kütusemahuti saatelehele märgitud tihedus;

▼B

- c) võimaluse korral akrediteeritud kütusekatselaboris läbiviidud katseanalüüsi käigus mõõdetud tihedus.

Tegelik tihedus väljendatakse kilogrammides liitri kohta ning määratakse kindlaks vastava mõõtmise puhul kasutatava temperatuuri juures. Tegelik tiheduse väärtuste puudumise korral kasutatakse pärast tõendaja poolt hindamist vastava kütuseliigi standardset tihedustegurit.

3. Meetod C: asjaomaste põlemisprotsesside voolumõõturid

See meetod põhineb pardal kütusevoolu mõõtmisel. Kõigi asjaomaste CO₂ heiteallikatega seotud voolumõõturite andmed liidetakse, et leida kindla perioodi kogukütusekulu.

Üks periood on kahe sadamakülastuse vaheline aeg või sadamas viibimise aeg. Perioodi jooksul kasutatud kütuse kohta tuleb märkida kütuse liik ja väävlisisaldus.

Seirekavas tuleb esitada mõõturite kalibreerimismeetodid ja nendega seotud mõõtemääramatus.

Kui kulutatud kütuse koguse määramiseks kasutatakse liitrites väljendatud mahuühikuid, peab ettevõtja teisendama need massiühikuteks, kasutades tegeliku tiheduse väärtusi. Ettevõtja peab tegeliku tiheduse kindlaksmääramiseks kasutama ühte järgmistest võimalustest:

- a) pardal olevad mõõtmisüsteemid;

▼M1

- b) pardale võtmise ajal kütusetarnija mõõdetud ning kütusearvele või kütusemahuti saatelehele märgitud tihedus;

- c) võimaluse korral akrediteeritud kütusekatselaboris läbiviidud katseanalüüsi käigus mõõdetud tihedus.

▼B

Tegelik tihedus väljendatakse kilogrammides liitri kohta ning määratakse kindlaks vastava mõõtmise puhul kasutatava temperatuuri juures. Tegelik tiheduse väärtuste puudumise korral kasutatakse pärast tõendaja poolt hindamist vastava kütuseliigi standardset tihedustegurit.

4. Meetod D: CO₂ heitkoguste otsene mõõtmine

CO₂ heitkoguste otsesest mõõtmist võib kasutada reiside ning liikmesriikide jurisdiktsiooni alla kuuluvates sadamates viibimise ajal tekkivate CO₂ heitkoguste puhul. CO₂ heitkogus hõlmab peajõuseadmest, abijõuseadmest, gaasiturbiniidest, kateldest ja inertgaasi generaatoritest eraldunud CO₂. Kui laeva aruandluses kasutatakse seda meetodit, tuleb kütusekulu arvutamiseks kasutada mõõdetud CO₂ heitkogust ning vastava kütuse heitekoefitsienti.

Selle meetodi korral määratakse kindlaks CO₂ vooluhulk heitgaasikorstnates, korrutades heitgaasi CO₂ kontsentratsiooni heitgaasi vooluhulgaga.

Seirekavas tuleb esitada mõõteseadmete kalibreerimismeetodid ja nendega seotud mõõtemääramatus.

▼B

II LISA

Muu asjakohase teabe kogumine

A. SEIRE ÜKSİKREISIDE LÕIKES (ARTIKKEL 9)

1. Muu asjakohase teabe kogumisel üksikreiside lõikes (artikli 9 lõige 1) peavad ettevõtjad lähtuma järgmistest nõuetest:

- a) ►**MI** kai äärest väljumise ning kai äärde saabumise kuupäeva ja kellaaega arvestatakse Greenwichi aja (GMT/UTC) järgi. ◀ Merel veedetud aeg arvutatakse sadamast väljumise ja sadamasse saabumise andmete põhjal ning ei sisalda ankrus seismise aega;
- b) läbitud vahemaa võib olla kas kõige lühem marsruut lähte- ja sihtsadama vahel või tegelikult läbitud vahemaa. Kui kasutatakse lähte- ja sihtsadama vahelise kõige lühema marsruudi pikkust, tuleb arvesse võtta konservatiivset parandustegurit, millega välistatakse läbitud vahemaa oluline alahindamine. Seirekavas täpsustatakse, millist vahemaa arvutamise meetodit ja vajaduse korral parandustegurit kasutatakse. ►**MI** Läbitud vahemaad mõõdetakse lähtesadama kai äärest sihtsadama kai äärde ning väljendatakse meremiilides; ◀
- c) transporditööde mahu leidmiseks korrutatakse läbitud vahemaa veetud lasti kogusega;
- d) reisilaevade puhul näidatakse veetud lasti reisijate arvuna. Kõigi ülejäänud laevaliikide puhul väljendatakse veetud lasti kogust vastavalt vajadusele kas tonnides või kuupmeetrites;
- e) ►**MI** veeremilaevalade puhul käsitatakse veetud lastina pardal oleva lasti massi, mis on kindlaks määratud tegeliku massina või lastiühikute (veoautod, autod jne) või liinimeetrite arvu ning nende kaalu vaikeväärtuste korrutisega. ◀

Käesoleva määruse kohaldamisel käsitletakse ro-ro laevana laeva, mis on ette nähtud ro-ro-lastide vedamiseks või millel on ro-ro-lastiruumid;

- f) konteinerlaevade puhul määratakse veetud last kindlaks lasti kogumassina tonnides või kui see pole võimalik, 20 jala arvestusel põhineva ühikute (TEU) arvu ja nende massi vaikeväärtuste korrutisega. Kui konteinerlaevade puhul määratakse veetud last kindlaks kooskõlas kohaldatavate IMO suunistega või rahvusvahelise konventsiooni inimelude ohutusest merel (SOLAS-konventsioon) kohaste õigusaktidega, loetakse seda määratlust vastavaks käesoleva määruse nõuetele.

Käesoleva määruse kohaldamisel käsitletakse konteinerlaevana laeva, mis on ette nähtud üksnes konteinerite veoks lastiruumis ja tekil;

- g) muud liiki laevadega, mis ei ole reisilaevad, ro-ro laevad ega konteinerlaevad, veetud lasti kindlaksmääramine võimaldab vajaduse korral arvesse võtta veetud lasti massi ja mahtu ning veetud reisijate arvu. Nende laevaliikide hulka kuuluvad muu hulgas tankerid, puistlastilaevad, üldotstarbelised kaubalaevad, külmlastilaevad, autolaevad ja kombineeritud laevad.

2. Selleks et tagada lõike 1 punkti g sätete kohaldamise ühetaolised tingimused, võtab komisjon rakendusaktidega vastu tehnilised eeskirjad, milles täpsustatakse kõikide muude nimetatud punktis osutatud laevaliikide suhtes rakendatavaid näitajaid.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu hiljemalt 31. detsembril 2016 kooskõlas artikli 24 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

▼B

Komisjon võib rakendusaktidega vajaduse korral muuta lõike 1 punktis g osutatud rakendatavaid näitajaid. Vajaduse korral muudab komisjon kõnealuseid parameetreid ka selleks, et võtta arvesse nimetatud lisa muutmist artikli 5 lõike 2 kohaselt. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 24 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud eeskirjade järgimisel võivad ettevõtjad valida ka, kas lisada konkreetset teavet laeva jääklassi ja jääs navigeerimise kohta.

B. SEIRE AASTA LÕIKES (ARTIKKEL 10)

Muu asjakohase teabe kogumisel aasta lõikes peavad ettevõtjad lähtuma järgmistest nõuetest.

Artikli 10 alusel seirenõude alla kuuluvad väärtused leitakse üksikreiside lõikes määratud vastavate andmete liitmise teel.

Keskmise energiatõhususe seireks kasutatakse vähemalt nelja näitajat: kütusekulu läbitud vahemaa kohta, kütusekulu transporditöö kohta, CO₂ heitkogus läbitud vahemaa kohta ja CO₂ heitkogus transporditöö kohta, mis arvutatakse järgmiselt.

Kütusekulu vahemaa kohta = summaarne aastane kütusekulu/summaarne läbitud vahemaa

Kütusekulu transporditöö kohta = summaarne aastane kütusekulu/transporditöö summaarne maht

CO₂ heitkogus vahemaa kohta = summaarne aastane CO₂ heitkogus/summaarne läbitud vahemaa

CO₂ heitkogus transporditöö kohta = summaarne aastane CO₂ heitkogus/summaarne transporditöö.

Kõnealuste eeskirjade järgimisel võivad ettevõtjad valida ka, kas lisada konkreetset teavet laeva jääklassi ja jääs navigeerimise kohta ning muud tarbitud kütuse ja CO₂ heitkogustega seotud teavet, mis erineb seirekavas kindlaks määratud muude kriteeriumite alusel.

*III LISA***Elemendid, mida arvesse võtta artiklites 15 ja 16 ette nähtud delegeeritud õigusaktide jaoks****A. KONTROLLIMENETLUSED**

- Tõendajate pädevus;
- ettevõtjate poolt tõendajatele esitatavad dokumendid;
- tõendaja tehtav riskianalüüs;
- seirekava järgimise hindamine;
- heitearuande kontrollimine;
- olulisustase;
- tõendaja piisav kindlus;
- väärkajastamised ja mittevastavused;
- kontrolliaruande sisu;
- soovitusel parendamiseks;
- ettevõtjate, tõendajate ja komisjoni teabevahetus.

B. TÕENDAJATE AKREDITEERIMINE

- Kuidas taotleda mereveonduse akrediteerimist;
- kuidas riiklikud akrediteerimisasutused hindavad tõendajaid akrediteerimistunnistuse väljastamisel;
- kuidas riiklikud akrediteerimisasutused teevad järelevalvet, et kinnitada akrediteeringu jätkamine;
- nõuded riiklikele akrediteerimisasutustele, et olla pädevad mereveonduse valdkonna tõendajate akrediteerimiseks, sealhulgas viide ühtlustatud standarditele.